

לא רוצות לראות אותי. בעיניהן אני לא קיים יותר. רציתי לבוא לביקור קצר. אבל אחרי מה שהמישטרה עשתה לי, החלטתי להישאר בארץ, בתור פרינציפ.

„כמו ברוסיה“

ברגע שירדתי מהמטוס עצרו אותי. אחרי שישיבתי במעצר, והתברר ששוב לא עומד מאחורי ההאשמות שלהם שום דבר. שיחררו אותי. עכשיו הם שמו עלי מעקב צמוד. איפה שאני הולך, הם אחרי. לאן שאני ניכנס, הם נכנסים אחרי. אני כבר לא יכול ללכת לבקר אנשים. למי שאני ניכנס הביתה, הם לא מפסיקים להטרוד אותי. לא רק לי הם לא נותנים מנוחה. גם לכל מי שבא איתי במגע. לפי עמם אני עושה צחוק. אני הולך ברחוב וסתם מחבק מישהו שאני לא מכיר ור ממשיך ללכת. אחרי רגע אני מסתכל אחרי

צרו, טען נציג המישטרה כי נתגלו עובדות חדשות הקושרות את אנג'ל לרצח ציצון גילקרוב. לדברי נציג המישטרה, דרוש מעצרו להמשך החקירה, ללא הפי רעות, ומבלי שעדים יושפעו ויתאמו עדי יותר מראש. השופט האריך את תקופת המעצר אך, כרגיל, לא הצליחה המישטרה להמציא הוכחות לטענותיה ולהביא לדין אנג'ל שוחרר בתום תקופת המעצר.

מאז הוא מתגורר בשכונת התיקווה, ביררתה של רחל רופא, אלמנת ירדו, אלברט („רולף“) רופא, שנרצח לפני כמה חודשים בתאון, ככלל בארבע (העולם הזה 2185).

סיפר שמעיה אנג'ל:

אני לא טלית שכולה תכלת. עשיתי את מה שעשיתי ושילמתי על זה מחיר יקר של שמונה שנים מהחיים שלי. בעניין הזה אין לי טענות לאף אחד. אבל מאז ה"מישטרה הפכה אותי שעיר לעזאזל. כל פעם שמישהו נרצח, באים ועוצרים את שמעיה אנג'ל. אומרים לשופט שיש מידע

רצח נוסף, שיוכח לשמעיה, היה של ניסים („סידני“) כהן מבתיים. סידני היה עדימינה, שהמישטרה דאגה לשלוח אותו לחו"ל, מחשש שיירצח בידי העולם התחתון. אולם הוא לא הסתגל לחייו הר חדשים, חזר בחשאי ארצה והשתכן, בי סיוע המישטרה. בדירה בשדרות העצמאות בבתיים. אולם גיראה כי הידיעה על שובו הגיעה לידיעת יריביו בעולם התחתון, שראו בו בוגד. הוא מצא את מותו בהתפרצות מיטען-חבלה ממולכד בביתו. שוב נעצר אנג'ל, ושוב שוחרר מחוסר הוכחות. כאשר נעלמו עיקבותיהם של העבריים נים עזרא („טטי“) שבתאי ויעקוב („יעובב“) אברהם, שניהם משכונת התיקווה, וזה, חשדה המישטרה כי שמעיה, שטי ואנשיהם רצחו אותם. גופתו של שטי נמצאה בתוך באר בשערי-הגיא. גופתו של יעובב לא נמצאה עד היום. הפעם למדה המישטרה את הלקה. היא לא מיהרה לעי צור, ותחת זאת הצמידה מעקב סמוי, שיתחקק אחרי פעולותיהם של אנג'ל ופלומו. המעקב הוליד תוצאות. בדצמבר '76 פרצה חוליית בלשים לביתו של עמוס מסיקה, בכפר-שלם. מסיקה הוא בעל מור עדוני-לילה בתל-אביב, המוכר כאחד מראשי העולם-התחתון השולט על סחר הר סמים בכפר-שלם. שמו עלה לאחרונה גם בהקשר לשוד הקרקעות בדרום תל-אביב. כשפרצו השוטרים לביתו, גילו גם את שמעיה אנג'ל, שץ פלום ועבריין נוסף, בסמוך לביתו גילתה המישטרה סליק ור בתוכו סמים ונשק.

רוען אמא

חזר אנג'ל לארץ. „רציתי לבקר אותה“, הוא אומר. „היא הסולד שלי. חוץ ממנה לא נישאר לי כלום. יש לי עוד שתי אחיות, אבל בעיניהן אני לא קיים. הן לא מכירות בי.“ אביו נפטר בהיותו בן 8.

רה ורואה שהם לוקחים ממנו את הפרטים. אני חי במדינת-מישטרה. הסיפורים על רוסיה מצחיקים אותי. אני חי את זה כל יום. כשאני בבית הם מחכים לי למטה. כל כמה דקות עולה מישהו מהם ונכנס חופשי, בלי צנזורה, מוציא אותם לא ברחתי דרך החלון. מאיימים עלי מאה פעמים ביום במעצר. שואלים אותי על מה דיברתי עם חברים שלי, ור מאיימים: „אם לא תגיד, נעצור אותך!“ הם מאיימים על חיי. אומרים לי: „תקבל

חטוי, ומקבלים הארכת מעצר. ובסוף משחררים אותי — עד למעצר הבא. הנה, לדוגמה, הביאו אותי למישפט על הנשק והסמים שמצאו ליד הבית של עמוס מסיקה. לא היו להם הוכחות, אז הם המציאו. אמרו שראו אותי בתצפית. מוציאים ומכניס דברים לבוכ. בסוף התברר השקר והשופט בן-יעיתו זיכתה אותי. כשיצאתי מהאולם אמרו לי השוטרים: סאחתייך, הפעם התחלקת. בפעם הבאה נכניס לך את כל הלקרדה!“

כשעצרו את יורם ביכונסקי והתברר שהוא אולי — עד למעצר הבא. כולם יצאו נגד ההתנהגות של המישטרה. עשו מביכונסקי גיבור לאומי. אותי עוצרים כל יום, וכשמתברר שאני חף מפשע, אומרת המישטרה: בפעם הבאה נכניס לך! אבל לאף אחד לא איכפת. למה? כי ה"מישטרה עשתה לציבור שיטת מוח שאני אל קפונה. אבל איפה ההוכחות? מתי פעם יהיו למישטרה הוכחות נגדי? אפילו העיתונים נגדי. הנה, בבית המישפט אמרתי לשופט, שלפי מה שר המישטרה אומרת, אל קפונה היה פראיר עלידי. מה עשו העיתונאים? כתבו ששמעיה אנג'ל התרברב שאל קפונה הוא אפס עלידו, וזה בדיוק מה שהמישטרה רוצה. ככה היא יכולה להמשיך להתעלל בי, בלי שמישהו יצא נגדה. כי אם שמעיה אנג'ל בעצמו כבר אומר שאל קפונה פרייאר עלידו, מה כבר יש להתווכח? למה המישטרה מתעללת בי? זה פשוט. עם שם כמו שהם הוציאו לי אפשר להליבש על כל דבר. כל רצח שהמישטרה לא מצליחה לפענח, היא אומרת „שמעיה רצח“. ככה הם לא צריכים לעבוד קשה.

נכון שבחוקי-לארץ נפגשתי עם שץ. אז מה? זה כבר מוכיח שאנחנו רשת סמים בינלאומית? שץ הוא חבר שלי וזה טבעי שאנחנו נפגשים. רוב החברים שלי הם אנשי העולם-התחתון. יחד איתם גדלתי בבית-הסוהר. למה שאתכחש להם? אבל זה לא אומר שאני ממשיך לעבוד עבירות. חזרתי לארץ כדי לבקר את אמא שלי. חוץ ממנה לא נישאר לי כלום. יש לי עוד שתי אחיות ושואות, אבל הן

תפילה

שאומו שמעיה אנג'ל בכל בוקר: „יהי רצון מלפניך שתצילני ממלשינות, מעדות שקר, מעלי" לה, משינאת הבריות וממיקרים רעים.“

כדור בראש! מלגלים עלי בגלל שאני מתגורר אצל אלמנתו של רולף. אומרים לי: „אתה חי איתה, האז? מה אני יכול לעשות? הם רק מחכים שהדם יעלה לי לראש.“

איך אני יכול להשתקם במצב כזה? יש לי חבר דיג שאין לו עבר פלילי. הוא רצה לעזור לי. אני אוהב את הים והוא רוצה שאני אעבוד איתו. מה עשתה המישטרה? איימה עליו שאם לא יעזוב אותי יהיו לו צרות. יש לי עכשיו חברה. היא מתגוררת יחד איתי. בגלל זה המישטרה מטרידה עכשיו את ההורים שלה. גם את אמא שלי הם מטרידים כל הזמן.

היום אני מיואש. המישטרה רוצה לר" אות אותי מת. אני יודע את זה. היא מסכסכת ביני לבין אחרים. כדי שירצחו אותי. ככה היא תתפוס שתי ציפורים ב" מכה אחת. אני אמות, והרוצח שלי ילך למאסר עולם.

אני יודע שיהיו הרבה אנשים שיקראו את דברי בעיתון ויגידו: „טוב מאד, צריכים להרוג אנשים כמוהו.“ להם אני יכול לאחל רק דבר אחד: שיהיו סעם במקומי.

עד כאן סיפורו של שמעיה אנג'ל. דובר המישטרה נמנע עד כה להגיב. יוסי היימן

מעקב חמידי

בלשי המישטרה עוקבים אחר שמעיה 24 שעות ביממה. „לאן שאני הולך הם אחרי“, אומר שמעיה. „כשאני בבית הם מחכים לי למטה. אפילו לבנין אין שמירה כזאת.“ בתמונה נראים הבלשים מתחבאים לביתו.